

Slavernijverleden of slavernijheden?

Ghana, een kustland van Afrika; waar God mensen schiep met een gulle, warme lach. Overal zie je kleur. Maar Ghana was ook eeuwenlang het decor van slavernij. Voor *Eva's* nieuwe goede doel brachten *Eva's* Minella en Bianca een bezoek aan Ghana. Een korte reportage.

We bezoeken Elmina, het beruchtste slavenfort aan de Ghanese kust, ruim 150 km ten westen van de hoofdstad Accra. Meer dan twee eeuwen, tot aan de afschaffing van de slavernij in 1872, was dit fort in handen van de Nederlanders. Vanaf deze plek werden 2000 slaven per jaar naar het Amerikaanse continent verscheept. De slaven kwamen meestal uit het binnenland, gevangen genomen door onder andere het machtige Afrikaanse volk de Ashanti. Zij verkochten gevangenen om oorlogen mee te bekostigen. Zwarte bladzijden uit de Nederlandse geschiedenis komen hier tot leven.

Zoals in de mensonterende slavenkelder van het fort. Zodra je er binnenstapt bekruipt je zelfs honderden jaren na dato een plaatsvervangend schuldgevoel. De ruimtes in de kelder zijn slechts tien bij vijf meter. 150 slaven werden er opeen gepakt voor hun vertrek

naar de *Gate of no return* (de poort zonder terugkeer). De laatste stop op hun onmenselijke weg richting de 'nieuwe wereld'. De kerker van de 'terdoodveroordeelden' tart elke omschrijving. Achter een kleine deur met daarboven een doodshoofd sloten onze voorvaders de opstandige gevangenen op. Zij stierven er, zonder licht, water en eten, een gruwelijke, langzame dood. Extra schrijnend is de kerk die we bovenaan het fort bezoeken. Een luid galmend zingen van de psalmen moest het gekreun en geschreeuw in de kerkers overstemmen.

Rondom de witte muren van het fort Elmina spreken we een aantal Ghanese vrouwen. Zij zijn dagelijks rondom het fort te vinden omdat ze hier in de omgeving werken. We zijn nieuwgierig naar de vraag wat de slavernij van toen nu voor hen betekent.